

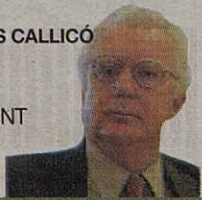
L'Estatut autonòmic ► Els pactes de la transició

Pàgines 14 a 17 ►►►

Als 25 anys de l'Estatut del 1979

El text estatutari es va començar a preparar amb la Constitució inacabada

JAUME SOBREQUÉS CALICÓ

HISTORIADOR.
MEMBRE DE LA
COMISSIÓ DELS VINT

ANÀLISI

Els historiadors ho tenim com una norma bàsica a l'hora d'aproximar-nos a la comprensió del passat: cal situar els fets històrics en el context en què es van produir. El procés de redacció i aprovació de l'Estatut d'Autonomia del 1979 és, avui, un esdeveniment històric. Que hagi condicionat el present de manera decisiva no ens exonera d'estudiar-lo tenint en compte aquesta exigència metodològica.

L'Estatut vigent es va elaborar entre el juny del 1978 i la tardor del 1979. A Catalunya, en van assumir el pes polític majoritari el PSC, el PSUC, CDC i la UCD. Hi van col·laborar, en minoria, ERC i AP. L'esquerra, integrada pel PSC, el PSUC i els senadors de l'Entesa dels Catalans, sumaven onze dels vint membres de la Comissió dels Vint, que era l'encarregada de preparar l'avantprojecte.

L'Estatut es va començar a preparar quan encara no s'havia acabat la redacció de la Constitució del 1978. L'aprovació d'aquesta va influir, a la baixa, en el contingut final de la proposta catalana. La Constitució va marcar un sostre, baix per a molts partits catalans, i bastant alt per a la majoria de forces polítiques espanyoles, de centre, de dreta i d'esquerra. El coneixement del contingut de la Carta Magna espanyola va anar modelant la tasca d'aquells que treballàvem en la redacció de l'Estatut.

D'altra banda, el projecte estatutari català, enllestit de manera definitiva el 16 de desembre de 1978 i aprovat pels parlamentaris catalans en sessió presidida pel

►► La Comissió dels Vint, al Parador de Sau, el 12 de setembre de 1978, poc abans d'iniciar la redacció de l'avantprojecte d'Estatut. A baix, d'esquerra a dreta, Laureano López Rodó, Eduardo Martín Toval, Josep Andreu Abelló, Josep Maria Triginer, Felip Solé Sabarís, Jaume Sobrequés i Josep Subirats. Al primer esglaó: Macià Alavedra, Josep Verde Aldea i Manuel de Sàrraga. A dalt: Josep Sendra, Jordi Solé Tura, Dolors Calvet, Marcel·lí Moreta, Anton Cañellas, Joaquim Arana i Carles Güell. Falten a la foto, Josep Benet, Miquel Roca i Josep Solé Barberà.

president de la Generalitat provisional, Josep Tarradellas –que no havia pres part en les tasques d'elaboració–, el 29 d'aquell mes, havia de ser aprovat per les Corts generals de l'Estat. En virtut dels resultats electorals del 15 de juny de 1977 i del primer de març del 1979, el centredreta espanyol, a través de la gran coalició anomenada Unió de Centre Democràtic –una hàbil i artificial construcció política impulsada per Adolfo Suárez–, havia aconseguit guanyar les eleccions generals i tenir majoria en el màxim organisme

polític que havia d'aprovar l'Estatut català. La UCD era un partit democràtic però farcit d'elements que provenien del règim anterior. No era, doncs, gent procliu a donar su-

La Carta Magna va influir a la baixa en el contingut final del document

port a un Estatut maximalista. Gosiaria dir que el text finalment aprovat no va ser gens fàcil de digerir per a la majoria d'integrants d'aquell con-

glomerat humà en què hi havia una mica de gairebé tot.

A la dreta de la UCD hi havia la dreta de sempre, més o menys disfressada, que dirigia el franquista Manuel Fraga Iribarne. Tenia la força que tenia, però no era menyspreable. Més a la dreta, a la frontera amb el colpisme, hi havia sectors de l'exèrcit que encara no havien estat desactivats, com es veuria poc després.

Fora del sistema democràtic, combatent-lo a mort i donant ales als sectors més retrògrads de la societat

espanyola, el terrorisme «independentista» basc era un element negatiu per a aquells que pretenien, de manera ben legítima, aconseguir uns Estatuts, el català i el basc, amb un bon nivell sobiranista.

Tots aquests eren factors negatius a l'hora de poder negociar un Estatut solvent des del punt de vista nacional i competencial. Però, potser pel damunt d'aquests elements, n'hi havia un de positiu que va acabar

Passa a la pàgina següent

SI HA PERDIDO, ENCONTRADO, O DESEA ADOPTAR...
C/ ARIBAU, 21 (BARCELONA)

93 451 04 04

DE 10.00 A 21.00

UN SERVICIO GRATUITO DE

MISTER
GUAU
CENTER

PERDIDOS

PP-0648 CANICHE, M. 9 AÑOS, BEIGE, CALAFELL E DIA 7/8/04, PELO RIZADO, LLEVA UN COLLAR ROJO Y NO TIENE MICROXIP.
PP-0654 YORKSHIRE, M. 11 AÑOS, RUBIO Y NEGRO, ZONA TURÓ DE SAN CELONI, EL DIA 15/9/04, PELO SEMI-LARGO, NO LLEVA COLLAR NI MICROXIP.
PP-0655 YORKSHIRE, H. 4 AÑOS, NEG. Y FUEGO, POLIGONO 74/ CAMBILS-TARRAGONA, 5/10/04, PELO LARGO, TIENE MICROXIP, NO LLEVA COLLAR, SE ESCAPÓ DE CASA.
PP-0657 MALTÉS X. M. 5 AÑOS, CANELA Y BLANCO, PARQUE VALLE HEBRON, EL DIA 18/10/04, PELO LARGO, NO LLEVA COLLAR NI MICROXIP, ATIENDE POR "PAN".
PG-0102 GATO SIAMÉS, M. 12 AÑOS, TÍPICO, MIRASOL-SAN CUGAT, EL DIA 9/10/04, OJOS AZUL, NO LLEVA COLLAR NI MICROXIP.

ENCONTRADOS

EP-0444 CANICHE TOY, H. 5 AÑOS, NEGRO, PARQUE EUROPA-SATA. COLOMA, EL DIA 11/10/04, PELO RIZADO, NO LLEVA COLLAR NI MICROXIP, TIENE UNA MANCHA BLANCA EN EL PELO.
EP-0448 CAZADOR X, H. 3 AÑOS, TRICOLOR, CORRO DE MUNT/LAS FRANQUESES DEL V. DIA 5/6/04, PELO CORTO, NO TIENE PUESTO EL MICROXIP Y NO LLEVA COLLAR.
EP-0449 GOLDEN X, H. 1 AÑO, CANELA Y BLANCO, MUNTANER/GENERAL MITRE, EL DIA 16/10/04, PELO LARGO, LLEVA COLLAR DE CADENA CON TELA ROJA Y PLACA PONE "CHINA".
EG-0062 GATO EUROPEO, M. 1 AÑO, BL-NEGRO, BARRIO SINGUERLIN/STA. COLOMA, EL DIA 27/9/04, OJOS VERDE, LLEVA COLLAR CON DIBUJITOS DE HUESOS.

EN ADOPCIÓN

AP-2660 MASTIN PIRINEO, GRANDE, M. 7 AÑOS, BL-NEGRO, PELO LARGO, BUENO Y CARINOSO. TIENE TODAS LAS VACUNAS Y ESTÁ DESPARASITADO. LO DAN POR FALTA DE ESPACIO.
AP-2661 CANICHE X. PEQUEÑO, VARIOS, 1 MES, CANELA Y BLANCO, PELO SEMI-LARGO, 4 MACHOS, MUY BONITOS Y CARINOSOS DESPARASITADOS, LOS DAN EN ADOPCIÓN.
AP-2662 PASTOR BELGA X, MEDIANO, M. 1,5 AÑOS, MARRÓN, PELO CORTO, BUENO Y MUY OBEDIENTE. TIENE TODAS LAS VACUNAS, DESPARASITADO, LO DAN POR FALTA DE TIEMPO.
AP-2664 PASTOR ALEMÁN X, GRANDE, M. 4 AÑOS, NEGRO, PELO SEMI-LARGO, ES MUY BUENO, NOBLE Y CARINOSO. DESPARASITADO, LO HAN ENCONTRADO Y NO PUEDEN ATENDER.
AP-2665 AMERICAN STAFFORD X, MEDIANO, VARIOS, 1 MES, CANELA Y BLANCO, PELO CORTO, 5 HEMBRAS Y CUATRO MACHOS, MUY BONITOS Y CARINOSOS, DAN FALTA TIEMPO.
AP-2667 HUSKY, MEDIANO, H. 10 MESES, MARRÓN, PELO LARGO, CARINOSO, BONITA, SOCIABLE Y MUY TRANQUILA. TIENE TODAS LAS VACUNAS AL DIA, LA DAN POR FALTA TIEMPO.
AP-2668 LABRADOR, MEDIANO, M. 1 AÑO, DORADO, PELO LARGO, JUGUETON, CON BUEN CARÁCTER E INTELIGENTE. TODAS LAS VACUNAS AL DIA, LA DAN POR FALTA TIEMPO.
AG-1025 GATO PERSA, M. 3 AÑOS, BLANCO, PELO LARGO, OJOS DIFERENTES, ES MUY BUENO Y CARINOSO, ESTÁ ESTERILIZADO. TIENE UN OJO DE CADA COLOR, DAN POR FALTA TI.
AG-1027 GATO AZUL RUSO, H. 2 AÑOS, GRIS PLOMO, PELO SEMI-LARGO, OJOS VERDE, BUENA Y CARINOSA, PEDIGREE Y ESTÁ OPERADA UÑAS. LO DAN POR CAMBIO DE DOMICILIO.

OCASIÓN DÚPLEX EN ST. CUGAT CENTRO

110 M² + ESTUDIO + TERRAZAS. PARKET.

3 HAB. (2 DOBLES)

COMEDOR 35 M². 1 BAÑO + 1 ASEO.

INSTAL. NUEVAS. ZONA COMUNITARIA

TELÉFONO: 635 587 109

Els divendres, el suplement d'oci del cap de setmana

Divendres

L'Estat autonòmic ► La politització de l'esport

Pàgina 14 a 17 ►►►

I ara, a guanyar Espanya

Maragall celebra en companyia del cònsol a Macau el títol de Catalunya en hoquei i anhela un pròxim enfrontament amb la selecció espanyola, que dona per guanyat

REPORTATGE

JOSEP TORDERA
MACAU ENVIAT ESPECIAL

«Això no és un terratrèmol, no és un problema, és esport». Els flamants campions mundials d'hoquei sobre patins en categoria B celebraven ahir a Macau (Xina) la seva victòria enmig de la pista, quan un satisfet Pasqual Maragall s'esforçava per descartar de la victòria de l'equip de Catalunya qualsevol lectura política.

Darrere de la reivindicació de les seleccions esportives catalanes, va dir el president de la Generalitat, «no hi ha cap intencionalitat perversa, sinó la lliure expressió d'un sentiment esportiu i un sentiment nacional».

Convençut que tan aviat s'acabés el partit es reobriria a Espanya el debat sobre les seleccions esportives catalanes –ahir mateix el PP va anunciar indignat que sol·licitarà la compareixença del secretari general d'Esports, Jaime Lissavetzky per demanar-li explicacions–, el president va ressaltar el fet que, al seu costat, havia seguit la final el cònsol d'Espanya a Hong Kong, Camilo Alonso Vega, nebot del militar i ministre franquista del mateix nom. «Ha volgut acompanyar-nos en aquesta final i l'hi agraïxo».

Segons Maragall, el cònsol va poder comprovar què hi ha darrere del suport a la selecció catalana: «Sobretot, un sentiment molt pur,

►► Celebració ► Carod, a Macau, amb una bandera independentista i jugadors de la selecció catalana.

► L'OPINIÓ

Carod-Rovira va qualificar d'«estímul» la presència del cònsol al partit

► L'ANÈCDOTA

Després d'un dels gols es va sentir el crit d'un aficionat: «Maragall, espanyol»

molt net, i un desig de participar defensant una terra que és la nostra, sense estar contra ningú».

El president d'ERC, Josep-Lluís Carod-Rovira, que va expressar la seva satisfacció per la presència del cònsol espanyol –«és un estímul», va dir–, va exposar arguments molt similars als de Maragall i també va voler despolititzar la polèmica sobre les seleccions: «Estem parlant d'esports i s'ha de situar la qüestió en

l'àmbit del dret privat», va afirmar.

Quan el president va arribar al pavelló es va trobar amb Carod, que havia arribat de Barcelona unes quantes hores abans. Es van saludar entre somriures i van conversar breument, perquè el partit estava a punt de començar. Carod es va asseure a la primera fila de la llotja i Maragall a la part superior, amb les autoritats locals i en companyia del cònsol.

Ni Alonso Vega ni els altres membres del consolat presents a les grades van fer cap comentari sobre les banderes independentistes que exhibien alguns seguidors catalans i les consignes del mateix caràcter que corejaven. Això sí, tots van aplaudir cadascun dels sis gols de Catalunya.

El cònsol, abans del partit, va escoltar dret *Els Segadors*, que va ser corejat per Maragall i la cinquantena de catalans presents. També convidat pel president, Alonso Vega va baixar a la pista en el repartiment de trofeus i va posar per als fotògrafs amb l'equip.

Gairebé ningú entre els aficionats catalans presents va saber que aquell senyor d'aparença seriosa i educada era el cònsol espanyol, cosa que, possiblement, li va estalviar algun comentari poc agradable, com el crit de «Maragall, espanyol» que es va poder sentir després d'un dels gols de la selecció.

Primer títol oficial

El president va fer com si no hagués sentit el que s'havia dit amb intenció d'insultar, potser pensant que, malgrat crits com aquest, per a la història quedarà que, després de 25 anys d'autonomia, ha estat durant la seva presidència quan Catalunya ha obtingut el seu primer títol mundial oficial.

Abans de volar de tornada a Barcelona, Maragall va explicar la seva voluntat d'estar present en una hipotètica final contra Espanya al Mundial A de l'any que ve. «A més, és molt probable que guanyem nosaltres», va vaticinar.

Segons el president, el títol obtingut ahir dona més possibilitats a la reivindicació de les seleccions catalanes. «Una cosa és participar, una altra és participar i guanyar, i una altra és dir que no a uns que participen i, a més, guanyen. Això faria basarda», va dir Maragall. ≡

Més informació a la pàgina 51

Mas afirma que per Maragall «Catalunya és un apèndix»

► Acusa ERC de generar «anticossos» contra les seleccions

CARLES COLS
BARCELONA

Artur Mas afirma que durant el seu viatge a la Xina en qualitat de cap de l'oposició es va mossegar la llengua per responsabilitat institucional, però, ja de tornada a casa, se sent alliberat per, com va fer ahir, criticar obertament la manera en què el president Pasqual Maragall promou Catalunya a l'estranger. «Com un apèndix d'Espanya», va concloure davant el consell nacional del seu partit, reunit a Barcelona.

El secretari general de CDC va fer balanç ahir, davant la direcció del partit, de la seva experiència asiàtica en companyia de Maragall i, de forma inevitable, del singular clímax que ha suposat en aquest periple la final del Mundial B d'hoquei sobre

patins. Mas va assegurar que en les intervencions del president de la Generalitat al seu pas per la Xina «sortia molt Espanya, pels descosits gairebé, i també molt Barcelona, però de Catalunya es projectava una imatge de debilitat».

LA PETICIÓ DE DURAN // A poc a poc, no obstant, la seva intervenció es va dirigir a la qüestió del possible futur reconeixement definitiu de la selecció catalana d'hoquei sobre patins. No en va, poc abans, el líder d'Unió, Josep Antoni Duran Lleida, havia afirmat en declaracions a Efe que Maragall, més que a Macau, ha d'anar a Madrid a convèncer José Luis Rodríguez Zapatero que no obstaculitzi el reconeixement esportiu internacional de Catalunya.

El secretari general de Convergència, no obstant, va preferir dedicar les seves invectives a ERC, una formació a la qual va advertir que amb la seva estratègia política de «gesti-

►► Mas mostra amb els dits el resultat del partit d'hoquei, ahir, en el consell nacional de CDC.

culacions» (com a exemple va posar l'exhibició de samarretes de la selecció catalana que van fer al Congrés) està «generant anticossos» que poden, en últim terme, arribar a propi-

ciar un clima general de rebuig al propòsit de la Federació Catalana de Patinatge de poder competir en el Mundial A.

El dirigent convergent va recla-

mar, per acabar, que s'eviti la politització del recent èxit esportiu de l'hoquei català. Això sí, va interrompre ahir la seva intervenció per donar a conèixer el resultat del partit. ≡

GUILLERMO MOLINER

L'Estat autònom ► Els pactes de la transició

Pàgines 14 a 17 <<<>>>

Ve de la pàgina anterior

per imposar-se: la necessitat absoluta de resoldre el problema català d'una certa manera que fos acceptable pels partits parlamentaris catalans -majoritàriament molt moderats i prudents-, si allò que de veritat es volia aconseguir era instaurar un sistema democràtic sòlid i estable, com els que eren vigents a l'Europa occidental, i si es pretenia donar consistència a una monarquia heretada del règim anterior i que necessita acreditar-se com a democràtica i integradora.

La certesa que sense atorgar una autonomia a Catalunya seguint el model institucional i competencial, amb les diferències que calgués, de l'Estatut republicà del 1932, no hi hauria democràcia ni pau política a Espanya era absoluta. Els parlamentaris catalans ho sabíem, i això ens va permetre anar més lluny del que haurien desitjat els grans partits espanyols, sobretot d'aquell que era majoritari. És possible que el temor que una actitud massa radical no trobés el reconeixement espanyol i ajornés l'aprovació de l'Estatut de Catalunya, cosa que donaria continuïtat a un règim polític, el de la Generalitat provisional, amb poc contingut per donar credibilitat a les futures institucions d'autogovern, va condicionar les legítimes ambicions dels partits catalans, i les veus de denúncia sobre el contingut del text estatutari van ser relativament escasses.

Així, doncs, el 1978-1979, l'aprovació dels Estatuts català i basc era una medecina d'eficàcia segura per consolidar el sistema. Uns i altres vàrem esforçar-nos a minimitzar els efectes secundaris -alguns han deixat seqüeles que encara es deixen sentir- que tenia un Estatut en massa aspectes ambigu i obert a les intrusions dels poders centrals.

El referèndum de validació popular de l'Estatut que va tenir lloc el 25 d'octubre del 1979 va estar influenciat per factors de naturalesa contradictòria. D'una banda s'anava posant de moda de manera alarmant la idea de deserció, predicada per grups minoritaris però amb gran força mediàtica, i sostinguda per l'habitual esperit autoflagel·lant d'amplis sectors de la societat cata-

►► Manifestació a favor de l'Estatut a la plaça de Sant Jaume, el 1979.

lana. De l'altra banda, el 40% d'abstenció va ser el primer toc d'atenció sobre una realitat que no ha estat superada del tot 25 anys després d'aquella jornada memorable: hi ha amplis sectors de la societat catalana, aquells que integren els grups humans provinents de la immigració espanyola, que no acaben de

Calia un Estatut en la línia del del 1932 perquè hi hagués pau política

sentir com a pròpies les eleccions que tenen lloc per elegir el Parlament de Catalunya.

Que hi hagués el 88% de vots afirmatius en aquell referèndum és, en un altre sentit, l'exponent més clar que l'autonomia era percebuda com una cosa que seria favorable per resoldre els problemes col·lectius, i com una cosa a la qual Catalunya, com a realitat nacional, tenia dret.

L'Estatut del 1979 ha de ser valorat tenint en compte tots aquests factors, els positius i els negatius. Molt em temo que, avui, quan Catalunya està elaborant el projecte d'un nou Estatut, el factor més positiu d'aleshores -autonomia com a sinònim de consolidació democràtica- ja no té vigència, perquè per a la majoria d'espanyols, i de catalans també, no ens enganyem, el sistema democràtic no es veurà afectat de manera negativa pel fet que Catalunya no aconsegueixi uns quants milions més d'euros l'any o perquè no pugui qualificar-se de nació i s'hagi de resignar a continuar sent només una simple nacionalitat. A més a més, la gran pressió popular que hi havia en aquells anys, avui no existeix, malgrat els lloables esforços del Govern català per aconseguir la complicitat del ric teixit institucional català i de la mateixa ciutadania.

L'Estatut del 1979 és un reflex fidel, en positiu i negatiu, del grau de

consciència nacional que tenia la societat catalana. Els parlamentaris catalans d'aleshores vàrem fer el que vàrem poder fer, i allò pel qual la ciutadania estava disposada a lluitar. No vàrem anar més enllà perquè ni la Constitució ni la majoria política espanyoles ho haurien permès, però sobretot per-

L'autonomia es percebia com una cosa a la qual Catalunya tenia dret

què la societat catalana no demanava més i perquè no estava disposada a defensar, de manera convincent, uns posicionaments més radicals que aquells.

No estic segur que avui les coses hagin millorat gaire en aquest sentit. Si se'm permet, més aviat penso que han empitjorat. Resem tots perquè les meves percepcions no tinguin fonament i resultin errònies. ■

La Generalitat homenatja els redactors del text de Sau

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Encara que el 25è aniversari del referèndum que va aprovar l'Estatut de Sau se celebra demà, la Generalitat ho celebrarà aquest dimecres per un problema d'agenda del president del Parlament, Ernest Benach. La celebració es farà al Palau de la Generalitat, i servirà tant per rendir homenatge a les persones que van elaborar el text del 1979 com per reivindicar el nou Estatut que redacta aquests dies una ponència parlamentària.

A aquesta commemoració han estat convidats els 15 membres de la Comissió dels Vint que encara viuen, tot i que un d'ells, Eduardo Martín Toval, no hi podrà assistir. Aquesta comissió va ser la que va elaborar el projecte d'Estatut al Parador de Sau, a prop de Vic.

La celebració també servirà per reivindicar el nou Estatut

A l'acte prendran la paraula el conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura (ICV); el membre d'aquella comissió i exdirigent de CDC, Miquel Roca; el també redactor de l'Estatut en representació del PSUC, Jordi Solé Tura; el ja esmentat Benach (ERC), i el president Pasqual Maragall (PSC), i s'estrenarà un vídeo d'homenatge a Catalunya.

D'aquells 20, han mort Josep Andreu Abelló (PSC), Josep Solé Barberà (PSUC), Laureano López Rodó (AP), Marcel·lí Moreta (UCD) i Joaquim Arana (ERC). I sobreviuen: Josep Verde Aldea, Josep Maria Triginer, Felip Solé Sabarís, Jaume Sobrequès i Josep Subirats (PSC); Josep Benet (independent, amb suport del PSUC); Dolors Calvet (PSUC); Macià Alavedra (CDC); Josep Sendra (CDC); Carles Güell de Sentmenat (UCC); Manuel de Sàrraga (UCD) i Anton Cañellas (UDC), a més dels ja citats Martín Toval, Roca Junyent i Solé Tura. ■

LA NEU t'espera

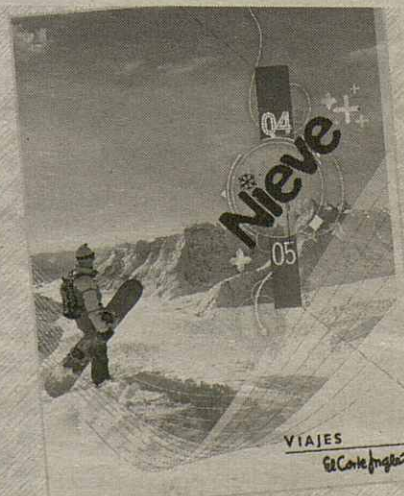
Nou catàleg de Neu. Ja és a les nostres agències!

Viatges El Corte Inglés t'ofereix en aquest catàleg les millors pistes per gaudir del teu esport preferit al més bon preu. Sol·licita el nostre nou catàleg... idemana pista!

APROFITA LES NOSTRES OFERTES ESPECIALS*!

- * "Setmanes Exclusives" a Sierra Nevada.
- * "Forfets Gratis" al Pirineu Català.
- * "5x4": 5 nits al preu de 4 al Pirineu Aragonès.
- * "Preus Especials" a Andorra.

* Informa't de les condicions d'aplicació, dates i establiments inclosos en aquestes ofertes.

www.viajeselcorteingles.es

BARCELONA • BADALONA • CASTELLDEFELS • CORNELLÀ
ESPLUGES • GRANOLLERS • IGUALADA • L'HOSPITALET • MANRESA
MARTORELL • MATARÓ • MOLINS DE REI • MOLLET DEL VALLÈS
SABADELL • SANT CUGAT DEL VALLÈS • TERRASSA
VIC • VILAFRANCA DEL PENEDÈS

VIAJES

El Corte Inglés

XACOBEO 2004
Galicia

OPERACIÓ JUDICIAL CONTRA LA CÈL·LULA QUE VOLIA VOLAR L'AUDIÈNCIA NACIONAL

Garzón diu que la xarxa va aprofitar la falta de control a les presons

► Afirmar que dos dels detinguts i el cap del grup eren els terroristes suïcides

► Un terrorista del GIA tenia anotats a la seva agenda el nom de dos etarres

MARGARITA BATALLAS
MADRID

El jutge Baltasar Garzón afirma que les «esclatxes i zones lliures de control» a les presons han permès la creació d'un grup terrorista que estava disposat a rebentar l'Audiència Nacional amb 500 quilos d'explosius. Així consta en l'acte de presó que va dictar ahir contra 17 dels 18 detinguts, encara que el magistrat va acordar prorrogar la detenció de l'altre arrestat.

Garzón explica que aquesta cèl·lula estava dirigida per Mohammad Aïraf, capturat a Suïssa, i que va ser creada entre finals del 2001 i principis del 2002 a la presó de Topas (Salamanca), i que la policia la va detectar el novembre del 2003. El grup es va autodenominar *Màrtirs pel Marroc* i va ser recolzat pels tres presos del GIA (Grup Islàmic Armat) que van ser detinguts juntament amb Al-lekema Lamari, el cap de l'11-M i un dels suïcides de Leganés. Els terroristes islàmics «van realitzar una feina de proselitisme i captació de persones» a les presons.

TRES SUÏCIDES // El jutge sosté que Aïraf era un dels suïcides que, juntament amb dos més dels detinguts, es disposava a encastar un camió bomba a l'Audiència Nacional per matar els jutges i destruir els sumaris dels mujahidins.

La bomba havia de ser muntada per un palestí i l'atemptat es finançaria amb diners aportats des de Suïssa. No obstant això, el magistrat

els acusats de pretendre volar l'Audiència Nacional

Abdul Ghafar Hassemi.

Ahmad Mohammad.

Makhad Maixmaixa.

Makhad Sahuane.

Taufik Edebudi.

Baldomero Lara Sánchez.

Hoari Khera.

Abdul-krim Bensmail.

Mustafa Farkhani.

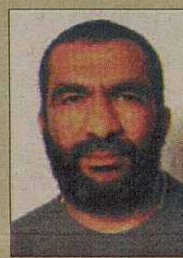
Adila Mimon.

Mokhtar Siah.

Djamel Merabet.

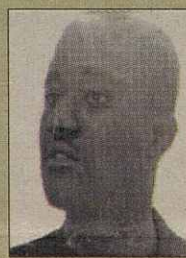
Murad lala.

Saïd Afis.

Mohammad Amine Akli.

Kamara Birahima.

Baïxir Belhakem.

Smail Latreix.

assegura que «qualsevol acció que es desenvolupi contra l'infidel (robatoris, estafes, falsificació i tràfic de drogues) està justificada per la Jihad (guerra santa).

El magistrat admet les dificultats per perseguir aquests grups, ja que funcionen com a «grups autònoms» i es nodreixen de delinqüents comuns als quals se'ls «exposa una visió extremista de l'islam com a mitjà d'expiació dels seus pecats anteriors» i se'ls ofereix el martiri «per canviar la seva manera de viure i aconseguir la purificació».

Per això, el jutge sosté que és necessària «una coordinació absoluta» entre els serveis d'informació, Intel·ligència i Institucions Peniten-

ciàries, «ja que els seus centres, igual que en altres casos, s'han revelat com el lloc en què es planegen i dissenyen accions criminals».

El jutge destaca en la seva resolució el paper desenvolupat per cada un dels detinguts. En relació amb els presos del GIA, explica que tots tres van mantenir una intensa correspondència amb altres detinguts. Un d'ells, Abdul-krim Bensmail, s'escriu amb els autors de l'atemptat contra el World Trade Center del 1993 i va celebrar a la presó la mort de set militars espanyols a l'Iraq, els atemptats de l'11-S als Estats Units i de l'11-M a Madrid.

A més, Bensmail tenia apuntat a la seva agenda, intervinguda per la

policia a la seva cel·la de la presó de Villabona (Astúries), que els etarres Henri Parot, cap del *comando itinerant*, i Harriet Iragi, del *comando Andalusia*, estaven internats a la presó de Còrdova. No obstant, no consta que aquest pres hagi mantingut contacte amb els etarres, malgrat que es va investigar la possibilitat.

MANUAL D'EXPLOSIUS // Bensmail va rebre diners de Lemari fins al 6 de març passat. També tenia anotades a la seva agenda adreces i noms de ciutadans espanyols i estrangers a Bèlgica, Holanda, Alemanya i França. I una llista de productes i de manuals que podien servir per fabricar explosius. ■

Atacada a Euskadi una altra immobiliària

► L'EXPLOSIÓ ES va produir ahir a la tarda a les oficines de la Immobiliària Galarza, ubicades en un primer pis del número 14 d'un cèntric carrer de Bilbao, sense fer ferits. Era la tercera bomba que esclatava aquesta setmana contra empreses del sector immobiliari basc. Les dues anteriors es van col·locar a Sant Sebastià, l'última, divendres.

Pels EUA, Espanya encara és de la coalició

► LA CASA BLANCA ha editat una nova pàgina web sobre la intervenció militar a l'Iraq amb una llista de països en què Espanya encara figura, tot i que les seves tropes van abandonar el país el maig passat. La pàgina -www.whitehouse.gov/infocus/iraq/news/20030326-7.html- inclou unes paraules de José María Aznar del març del 2003.

Detinguts per una marxa antifeixista

► ALMENYS quatre joves van ser detinguts ahir a la tarda a Madrid per protagonitzar altercats en una concentració antifeixista. Els incidents es van produir després d'una concentració no autoritzada contra el feixisme, una hora abans que comencés una manifestació -aquesta sí que estava autoritzada- de Falange Española contra la immigració.

El PP vol un pacte en política exterior

► LA PRESIDENTA del consell de política exterior del PP, Loyola de Palacio, va assegurar ahir que el seu partit buscarà un pacte amb el Govern en política internacional, com el que tenen els «països seriosos», per evitar «piruetes» en aquesta àrea. Palacio va admetre possibles «moviments» en la postura espanyola sobre el Sàhara si es pacten amb l'oposició. EP

3a EDAT

RESIDÈNCIES

BAIX LLOBREGAT

VERGE DEL ROCÍO. Residència assistida. Llargs i curtes estades. Jardí i terrassa molt assolellat, preus assequibles. ☎ 93 660 03 75 Cervelló

RESIDENCIAL LES DEUS. Corbera Llobregat a 20 Km. de Barcelona. 10.000 m² jardí. Metge perm. Perruqueria. Gimnàs. Petanca. Frontón. Centre de dia PREUS PROMOCIÓ. Col·laborador Generalitat ☎ 93 650 28 61

RESIDÈNCIA ELS CARROS
Preus especials. Servei mèdic. Tracte familiar. Situació immillorable
☎ 936 88 18 46. Corbera de Llobregat

STA. CATERINA-VALLIRANA
Resid. assistida. Hab. indiv. i dobles.
Preu especial per ampliació: 900 €
Pgte. Sant Lluís, 11-13 Tel. 93 683 14 15

RES. FONT DE L'AVI.
Situada en plena muntanya, preus econòmics. Bon aire, 8 Vallirana ☎ 93 683 18 26.

RESIDÈNCIA MONTJUÏC Equip professional especialitzat en tota classe de demències. Centre col·laborador. Ubicada en plena naturalesa a 25 m. de BCN. Promoció tardor ☎ 93 650 23 59 Corbera.

BARCELONÈS

GRUPO BALLE SOL

Centros Residenciales 3ª Edad
★★★★★
- Serveis d'allotjament, dietes especials
- Atenció mèdica permanent
- Assistència integral i rehabilitació
- Estades permanents i temporals.
Qualitat i confort que es mereix
Passeig Fabra i Puig, 139 - BARCELONA
Tel: 93 2432360

AIDAR. Una nova atenció al malalt d'Alzheimer i altres demències. Ctre. Resid. Terapèutic i Ctre. de Dia. Professionals amb àmplia experiència. Tractaments personalitzats. Tots els serv. C/Llacuna, 120-122 ☎ 93 320 96 30-www.aidar.org

RESIDENCIA HELVETIA

OFERTA ESPECIAL PARA MATRIMONIOS
Recup. Post-operatorio. Est. cortas y largas.
Gran terraza soleada de 150 m.
Serv. religioso. Cocina propia.
Asist. méd. sanitaria permanente.
Tel. 93 217 19 39
Conde Salvatierra, 6 pral. (Balmes-Via Augusta)

RES. GER 3r EDAT Horari lliure de visites, cuina pròpia, zona Congrés. Sagrera. Centre de dia. ☎ 93 352 80 07

CENTRE PER A LA GENT GRAN ORBLANC

Edifici nou enjardinat de 1.400 m² construït per a residència d'alt estandàrd a Santa Coloma de Gramenet, prop del barri de Montgaia.
Pàrquing privat. Habitacions tipus suite totes exteriors i molt assolellades amb terrassa, bany complet, telèfon, TV, etc.
Servei mèdic diari, fisioterapeuta, infermeria, animació, podòleg, peruqueria, bugaderia, etc.
Estades curtes i llargues.
Centre de Dia amb recollida domiciliària. Horari lliure de visites.
Metro línia 1, parada FONDO C/ Roma, 67. Informació telèfon 93 391 04 03

LLAR DE L'AVI Resid. assistida. Personal qualificat. Alzheimer. D. senil. Muntaner, 411 ☎ 93 201 66 49

CENTRE RESID. AUGUSTA
Dúplex de 640 m² amb ascensor propi i àmplies terrasses. Habitacions dobles o individuals amb telèfon i TV. Saló de gimnàs i recuperació, biblioteca. Servei mèdic i d'infermeria qualificat, fisioterapeuta, massatgista, podòleg, peruqueria, esteticista, animador social. Activ. de lleure, dietes personalitzades. Excursions. Via Augusta, 29-31 ☎ 93-217 00 82-93-674 08 58

Residència DIN Assistida
Hob. amb bany. Assist. mèdica. T.O. fisio. Psicòleg. Infermeria. Cuina elaborada.
València, 191 • Tel. 93 454 12 00

MARESME

LLAR MARICEL 3a EDAT
Entorn familiar entre mar i muntanya
Tots els serveis per al seu benestar
Tel. 93 794 11 87 Canet de Mar

LLAR RESIDÈNCIA FLORIS ARENYS DE MAR
Al centre del poble davant el mar.
Al servei de la gent gran que no vol viure sola.
Preus econòmics.
93 792 33 54 - E-mail: info@siresa.com

VALLÈS ORIENTAL

RESIDÈNCIA STA. AGNÈS. Torre molt assolellada amb jardí a la Roca (a 30 km de Barcelona). Tracte familiar. 900€ al mes i també places de dia. Sr. Alex. ☎ 666565921-932663068

¿Desearía entender mejor las palabras?

En AUDIO CLINIC tenemos la solución

Chequeo auditivo personalizado y totalmente GRATUITO

Audífonos 100% Digitales, Automáticos, Programables, SuperPotentes y, prácticamente, Invisibles.

• Audífonos desde 299.-€

Visítenos y le informaremos sin ningún compromiso

Passeig Sant Joan, 179
08037 Barcelona

Tlf.: 93 458 14 73